

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

זבחים-המזבח מקדש		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאן תנא דשמעת ליה דאמר: פירשו ירדו?												א	פ.ר.
רבי היא												!	פ.ר.
(ויקרא א) והקטיר הכהן את הכל המזבחה - לרבות העצמות והגידין והקרנים והטלפים אפילו פירשו, ואלא מה אני מקיים (דברים יב) ועשית עולותיך הבשר והדם? לומר לך: עיכולי עולה אתה מחזיר, ואי אתה מחזיר עיכולי גידין ועצמות	דתניא: [ת"ק]											■ !	פ.ר.
כתוב אחד אומר: והקטיר הכהן את הכל המזבחה - ריבה, וכתוב אחד אומר: ועשית עולותיך הבשר והדם - מיעט, הא כיצד? מחוברין - יעלו, פירשו - אפי' הן בראש המזבח ירדו.	רבי:											■ !	פ.ר.
פירשו לא יעלו וכו'.												■	פ.ר.
לא שנו אלא שפירשו כלפי מטה, אבל כלפי מעלה - קרובי הוא דאקריבו לעיכול.	רבי זירא:											■	פ.ר.
ואפילו פירשו?												ז	פ.ר.
הכי קאמר: לא שנו אלא שפירשו לאחר זריקה, אבל פירשו קודם זריקה, אתאי זריקה ושריתנהו אפי' למעבד מיניהו קתא דסכיני.	רבה:											■	פ.ר.
נאמר (ויקרא ז) לו יהיה בעולה, ונאמר (ויקרא ז) לו יהיה באשם, מה אשם - עצמותיו מותרין, אף עולה - עצמות מותרין.	סבר לה כי הא דאמר רבי יוחנן משום רבי ישמעאל:											■ ■	פ.ר.
מופני, דאי לא מופני, איכא למיפרך:												■	פ.ר.
מה לאשם שכן בשרו מותר												ז ■	פ.ר.
לו יהיה יתירא כתיב.												!	פ.ר.
עצמות קדשים - לפני זריקה מועלין בהן, לאחר זריקה אין מועלין בהן, ושל עולה - מועלין בהן לעולם	מתיב רב אדא בר אהבה:											■ ז	פ.ר.
אימא: ושל עולה, פירשו לפני זריקה - אין מועלין בהן, לאחר זריקה - מועלין בהן לעולם.												!	פ.ר.
ופליגא דר"א												■	פ.ר.
פירשו לפני זריקה - מועלין בהם, לאחר זריקה - לא נהנין ולא מועלין.	דא"ר אלעזר:											ז ■	פ.ר.
וכולן שפקעו מעל גבי המזבח - לא יחזיר.												■	פ.ר.
וכן גחלת שפקעה מעל גבי המזבח - לא יחזיר.												■	פ.ר.
איברים שפקעו מעל גבי המזבח, קודם חצות - יחזיר ומועלין בהן, לאחר חצות - לא יחזיר ואין מועלין בהם.												■	פ.ר.
כשם שהמזבח מקדש את הראוי לו, כך הכבש מקדש.												■	פ.ר.
כשם שהמזבח והכבש מקדשין את הראוי להן, כך הכלים מקדשין.												■	פ.ר.
ה"ד?												א	פ.ר.
אי דאית בהו ממש												!	פ.ר.
אפילו לאחר חצות נמי												ז	פ.ר.
אי דלית בהו ממש												!	פ.ר.
אפי' קודם חצות נמי לא												ז	פ.ר.
לא צריכא, בשרירי.												!	פ.ר.
מנא הני מילי?												א	פ.ר.
כתוב אחד אומר: (ויקרא ו) כל הלילה והקטיר, וכתוב אחד אומר: (ויקרא ו) כל הלילה והרים חלקיהו, חציו להקטרה וחציו להרמה.	רב:											!	פ.ר.

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

זבחים-המזבח מקדש		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
בכל יום תורם את המזבח מקרות הגבר או סמוך לו מלפניו ומאחריו, ביום הכיפורים - בחצות, ברגלים - באשמורת הראשונה	מתלב רב כהנא:											⚡	◇	פז:
ואי סלקא דעתך מחצות דאורייתא, היכי מקמינן												⚡		פז:
ממשמע שנאמר כל הלילה, איני יודע שעד הבקר? מה תלמוד לומר עד בקר? תן בקר לבקרו של לילה, הלכך כל יומא מקרות הגבר סגי, ביום הכיפורים משום חולשא דכהן גדול - מחצות, ברגלים דנפשי קרבנות דקדמי אתו ישראל - מאשמורת הראשונה	רבי יוחנן:											!	◇	פז:
לא היתה קריית הגבר מגעת עד שהיתה עורה מלאה מישראל.	כדקתני סיפא:											■ !		פז:
פירשו קודם חצות והחזירין אחר חצות - רבה אמר: חצות שני עוכלתן	איתמר: [רבה]												◆ ■ ◇	פז: